

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

gigtens Nedsættelse vil højt regnet andrage 2 Mill. Kr. — der er nu sikkert ingen, som tror, at det vil blive saa stor en Formindskelse, men lad os blot tage det ærede Medlems 2 Mill. Kr. og trække dem fra de 12 Mill. Kr., saa kommer man ikke derved ned under 9 Mill. Kr., og gør man ikke det, kan de 3 Mill. Kr. aldrig blive over en Trediedel. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem, inden han staar op for at paavise, hvor elendigt jeg varetager Landbrugets Interesser, skulde foretage nogle sikrere Beregninger, for ellers kan man let faa det Indtryk, at han for at ramme mig ikke tager det saa nøje med, hvad der er sandt, og hvad der er usandt.

Til de ærede Medlemmer, som beklager sig over Lovforslaget, skal jeg endnu sige, at jeg selvfølgelig er villig til at optage en Forhandling i Udvalget, men jeg vil tilføje, at jeg synes ikke, man skal bære sig ad, som man gjorde i Fjor, da man ikke vilde medvirke til en Lovgivning, som man nu sikkert selv erkender har været til overordentlig stor Nytte for Landbruget i det Aar, der er gaet.

Jensen Christensen: Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) spurgte, om vi nu ikke skulde søge at naa til en Afvikling af Lovgivningen om prishævende Foranstaltninger for Landbruget og i Stedet for forhandle om en Ordning af Gældsforholdene. Jeg skal dertil sige, at i mine Øjne er der en betydelig Forskel paa de to Ting. Prishævende Foranstaltninger for Landbruget, der ligger paa Linie med den Støtte, man paa anden Maade lader tilflyde andre Erhverv, f. Eks. Industrien, ikke alene gennem toldbeskyttende Foranstaltninger, men ogsaa i meget høj Grad gennem den lave Mønt, Stimuleringen af Arbejderlønnen gennem offentlige Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne og til Arbejdsløshedsunderstøttelse i det hele, og meget andet, kan jeg ingenlunde betragte som Foranstaltninger, der har samme Karakter som en Ordning af Gældsforholdene, en Ordning, som er paakrævet paa Grund af, at Landbrugets naturlige Indtægtsmuligheder er forringet saa stærkt, som de er. Det sidste vil altid faa det, som jeg ved det ærede Medlem ikke kan lide at høre: Almissens Karakter, medens det andet altid vil faa den borgerlige Ligeberettigelses Karakter.

Jeg har ikke, som det ærede Medlem mente, talt om Landbrugets Timebetaling. Det er en Udtryksform og en Tankegang,

jeg slet ikke bryder mig om at drøfte. De, der staar i det frie Erhverv, maa selvfølgelig i nogen Grad tage Risiko og Chance i Forbindelse med det Erhverv, de driver, uden at komme ind paa en Tale — som jeg ikke billiger — om ordentlig Løn for det Arbejde, man udfører. Det, der er Tale om, er Foranstaltninger udefra, som Landbruget her ikke kan gøre for, en økonomisk Krigstilstand, der er nogenlunde paa Linie med de Vilkaar, vi havde under Verdenskrigen, idet den økonomiske Krig faktisk er traadt i Verdenskrigens Spor, og under saadanne Forhold kan man komme ud i Vilkaar, som Erhvervet ikke selv er Skyld i. Dette fører med sig, at man over for dette Erhverv træffer stimulerende Foranstaltninger, som man har gjort det over for andre Erhverv. — Som sagt, jeg mener, at de to Ting er af vidt forskellig Karakter.

Naar det ærede Medlem saa synes, det er urigtigt af os at være imod, at der bruges 3 Mill. Kr. af et Beløb, der skulde anvendes til Støtte for Afsætningen af Kvæg og Oksekød, som er det, Lovforslaget lyder paa, vil jeg dertil sige, at saa længe Priserne paa de Landbrugsvarer, her er Tale om, ligger langt under, hvad de paa-gældende normalt vilde komme til at betale, hvis vi havde frie Afsætningsforhold udadtil, saa er og bliver det, der her foreslaas, en social Hjælp, og ikke paa Grund af, at disse Priser ligger for højt, men paa Grund af, at vi har et Element i vort Folk, der af forskellige Aarsager, ogsaa paa Grund af Arbejdsløshed, ikke kan klare sig selv, og saa maa det være det hele Samfunds Pligt at bære de Byrder, der følger med, at vi har et saadant Element; man kan ikke tage Penge, der skulde tjene et bestemt Formaal, og give dem til noget andet.

Dette kan ogsaa være et Svar til det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup), som var inde paa samme Betragtning. Begge de to ærede Ordførere mente, at Forslaget maatte være en kær gammel Kending for mit Vedkommende, fordi jeg under Behandlingen af Kornloven i Sommer havde betegnet Kødordningen som en mægtig god Foranstaltning til Støtte for Landbruget. Saadan har jeg nu slet ikke sagt. Det, der var Tale om i Sommer, var Kritikken udefra over, at vi i det hele taget traf Ordninger her paa Rigsdagen, og i Forbindelse hermed sagde jeg, at jeg tror ikke, den Kritik kan holde; vi vilde f. Eks. ikke have været velfarne, hvis vi ikke havde haft en Kødlov, der paa forskellig Maade aflastede paa dette Omraade. Det erkender jeg, men dermed har jeg ikke sagt, at Loven